

Cadde-i Kübrâ ve Risâle-i Nûr

Cadde-i Kübrâ; en selâmetli Kur'ân yolu; Sahâbe ve Peygamber vârisi olan büyük zatların tâ'kîb ettikleri yoldur. Cadde-i kübrâ-i Kur'âniye ise Kur'ân'ın büyük, geniş ve sağlam caddesidir. Risâle-i Nûr Külliyyatı'nın müteferrik yerlerinde temas edilen cadde-i kübrâ kavramı incelendiğinde bu büyük Kur'ân caddesinin dar bir kulvar, şerit ve yol olmadığı anlaşılıyor. Bedüzzamân Hazretleri'nin "Bu vaziyet-i Kur'âniye çok hakâike medardırlar. Ehl-i tarikat ve ehl-i hakîkatın herbir kısmı kendi mesleğine göre o küllî Kur'ân içinde bir mahsus hizbleri var.[1]" tespitleri ve "Şimdi en mühim tekyeler ehli, ehl-i tarîkattir. Bütün kuvvetleriyle Nûr Risâlelerini Nûrlandırmaları ve sahip çıkmaları lâzım ve elzemdir. Şimdiye kadar ben yalnız imân hakîkatini düşünüp "Tarîkat zamanı değil, bid'alar mâni oluyor" dedim. Fakat şimdi, sünnet-i Peygamberî dairesinde, bütün on iki büyük tarîkatin hulâsası olan ve tarîklerin en büyük dairesi bulunan Risâle-i Nûr dairesi içine, her tarîkat ehli kendi tarîkati dairesi gibi görüp girmek lâzım ve elzem olduğunu bu zaman gösterdi.[2]" demektedir. Böylece "Bu hasta ve gaddar ve bedbaht asrın belâ ve vebasından ve zulüm ve zulmetinden en mücerreb bir kurtarıcı, Risâle-i Nûr'un mizanları ve muvazeneleriyle, neşrettiği Nûr olduğunu kırk bin şahit vardır. Demek Risâle-i Nûr'un dâiresine yakın bulunanlar içine girmezse, tehlike ihtimali kavîdir.[3]" îkazı Risâle-i Nûr'un Cadde-i kübrâ yolunu bu hasta ve gaddar ve bedbaht asırda takip ettiğini söyleyebiliriz.

Cadde-i kübrâ yolu Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'in mi'râciyla ümmete açılan bir yoldur. Böylece "Bütün evliyânın sultanı olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, değil yalnız kalbi ve rûhuyla, belki hem cismiyle, hem havassıyla, hem letâifıyla, kırk seneye mukâbil kırk dakikada, velâyetinin kerâmet-i kübrâsı olan Mi'râc ile bir cadde-i kübrâ açarak hakâik-i îmâniyenin en yüksek mertebelerine gitmiş, Mi'râc merdiveniyle Arşa çıkmış, Kab-ı Kavseyin makâmında, hakâik-i îmâniyenin en büyüğü olan îmân-ı billâh ve îmân -ı bil'âhireti aynelyakîn, gözüyle müşâhede etmiş, Cennete girmiş, saâdet-i ebediyeyi görmüş, o Mi'râcın kapısıyla açtığı cadde-i kübrâyı açık bırakmış. Bütün evliyâ-yı ümmeti seyr ü sülûk ile, derecelerine göre, rûhanî ve kalbî bir tarzda o Mi'râcın gölgesi içinde gidiyorlar.[4]"

Bu cadde-i kübrâ yolu açık bırakılarak Efendimizin(sav) mi'râc ile açtığı bu yoldan "Sahâbe ve Tâbiîn ve asfiyâ" gitmiştir.

Bu asırda ise sahâbe mesleğinin bir cilvesi ve âhîrzamanda mi'râc-ı Kur'ân yolu olarak ta'rif edilen Risâle-i Nûr mesleği de cadde-i kübrâ olarak hizmetine devam etmektedir. Bu mânâda Bedüzzamân Hazretleri Mesnevî-i Nûriye'de şu önemli tespitleri yaparak mesleğinin cadde-i kübrâda gittiğini ve Kur'ân'dan feyiz suretinde aldığını söylemektedir. "Tevfik-i İlâhî refîki olan adam, tarîkat berzahına girmeden zahîrden hakîkate geçebilir. Evet, Kur'ân'dan, hakîkat-i tarîkati, tarîkatsiz feyiz sûretiyle gördüm ve bir parça aldım. Ve kezâ, maksûd-u bizzat olan ilimlere ulûm-u âliyyeyi okumaksızın isâl edici bir yol buldum. Serfûsseyir olan bu zamanın evlâdına, kısa ve selâmet bir tarîki ihsân etmek rahmet-i hâkîmenin şânındandır.[5]" Bu tespitler de Risâle-i Nûr mesleğinin cadde-i kübrâda gittiğini göstermektedir.

Bedüzzaman Hazretleri "Evet, cadde-i kübrâ, Sahâbe ve Tâbiîn ve asfiyanın caddesidir." [6] der. Hatta cadde-i kübrâ ashabını "velâyet-i kübrâda bulunan, başta Hulefâ-i Erbâa olmak üzere Sahâbeler ve hem başta Hamse-i Âl-i Abâ olarak Eimme-i Ehl-i Beyt ve hem başta Eimme-i Erbâa olarak Müçtehidîn ve Tâbiîn [7]" olarak da tasdik eder. "Belki cadde-i kübrâ onlarıdır." diyerek "Şems-i Risâletin en yakın yıldızları ve en karib vereseleri bulunan o asfiyanın cadde-i kübrâda [8] olduklarını teslim eder. "İşte şu sırdandır ki, cadde-i kübrâ, elbette velâyet-i kübrâ sahipleri olan Sahâbe ve asfiya ve Tâbiîn ve Eimme-i Ehl-i Beyt ve eimme-i müçtehidînin caddesidir ki, doğrudan doğruya Kur'ân'ın birinci tabaka şakirtleridir. [9]" İşte bu cadde-i kübrâ, velâyet-i kübrâ olan ehl-i verâset-i nübüvvet olan Sahâbe ve Selef-i Sâlihînin caddesidir. [10] Mazi tarafına göçüp giden kâfile-i beşer içinde gayet Nûrânî, parlak enbiya, sıddıkîn, şüheda, evliya, salihîn kâfilelerini gördüm ki, istikbal zulûmatını dağıtıp, ebede giden yolda bir cadde-i kübrâ-yı müstakîmde gidiyorlar. [11] Diyen Bedüzzamân Hazretleri "Âlem-i İslâmın cadde-i kübrâsı, o umûm eimmenin (imamların) caddesidir; muazzam ümmet, cadde-i kübrâda gidebilir." [12] tespitlerini yapmaktadır.

Bedüzzamân Hazretleri "Cadde-i kübrâ-yı Kur'âniye olan şu mesleğimizden şimdi ayrılanlar, [13]" diyerek mesleğinin Sahâbe ve Tâbiîn ve asfiyanın caddesi olduğunu açıkça ifade etmektedir.

Risâle-i Nûr'un yolu, mesleği, bu zamandaki hayat şartlarına, insanların ahvâl-i rûhiyelerine göre en selâmetli, en kısa ve umûmî bir cadde-i Kur'ân'dır. Serapa ilim ve tefekkür üzerine gitmektedir. [14] Risâle-i Nûr yolu kat'ileşmiştir. Zira ilm-i hakîkat, ilm-el yakîn yoludur. Aynı zamanda Risâle-i Nûr, Kur'ân'ın tefsîr-i tâmmıdır. Nûr Risâleleri, yüreği aşk-ı muhabbet, Nûr-u hak, vuslat-ı hak ile yanan Nûrlanan envâ-i eşhasın türlü türlü tasdik terennümâtıyla bir cadde-i kübrâdır. Bu cadde-i kübrâda icbar yok, ihbar var. Bu günkü cadde-i kübrâ-yı ilm-i hakîkati bırakıp başka yollara sapmamak elzemdir. "Hem bu tarik daha umûmî ve cadde-i kübrâdır. [15]" Evet Kur'ân-ı Hakîm'in cadde-i kübrâsında gitmekle bizler her türlü fenalıklardan kurtulabiliriz. [16] "Nûrânî ve ziyâdâr cadde-i kübrâ-yı mânevîyede seyr ü seyâhat eden umûm âhiret kardeşlerimle her hafta görüşüyor ve âramsız tulû eden Risâle-i Nûr eczaları gibi, feyiz ve mârifet güneşlerinin haberlerini işittikçe, rûhum güller gibi açılıyor. [17]" diyen Nûr Talebesi ağabeyimizin rûhunda açılan güllerin bizlerin de rûhunda açmasını Rabbimizden niyaz ediyoruz.

Risâle-i Nûr mesleği ise, cadde-i kübrâ olan sahâbe mesleğinin bir yansıması ve cilvesi olma cihetiyle Kur'ân'dan gelen hak düsturlara ve hakîkat-i İslâmiyeye bağlıdır. Ve bu cihetle İlâhî hidâyete tâbi' ve muhâfız olmaları sebebiyle bir şahs-ı mânevîye ittibâ' edilir, merciyet mânâsında şahıs veya şahıslar nazara alınmamalıdır.

"Risâle-i Nûr malûm Sözleryle ve bütün eczalarıyla cadde-i kübrâ-yı Kur'âniyeyi göstermesi i'tibâriyle, kemâlin hadd-i kusvasına îsâle vesîle olduğu gibi; mâyesi harc-ı Kur'ânî ile müzeyyen, müsenna, muazzam, muhteşem olan Risâle-i Nûr'a lâkaytlık etmek, temerrüd ve inkârda bulunmak, insanı âlâ-yı illiyînin mukabili olan esfel-i safilîne düşürür." [18] diyen Mehet Kaya ağabey de Risâle-i Nûr'un cadde-i kübrâ-yı Kur'âniyeyi gösterdiğini ifade buyurmuşlardır.

Risâle-i Nûr, verâset-i nübüvvet yoluyla doğrudan doğruya hakîkatü'l-hakâike yol açmış cadde-i kübrâ-i Kur'âniyedir. [19] Risâle-i Nûr; "Kur'ân'ın mu'cizekâr cadde-i kübrâsı, gösterdiği hakaik-i îmâniye ve mârifet-i kudsiye, o ulemâ ve evliyanın pek çok fevkinde bir kuvvet ve yüksekliktedir. İşte, Risâle-i Nûr bu cami ve küllî ve yüksek mârifet caddesini tefsîr edip, bin seneden beri Kur'ân aleyhine ve İslâmiyet ve insanîyet zararına ve adem âlemleri hesabına tahribatçı küllî cereyanlara karşı Kur'ân ve îmân nâmına mukâbele ediyor, müdafâa ediyor. Elbette hadsiz tahşidâta ihtiyacı vardır ki, o hadsiz düşmanlara karşı dayanıp ehl-i îmânın îmânını muhâfazasına Kur'ân Nûruyla vesîle olsun. [20]"

Risâle-i Nûr dairesi ise; perde-i gafleti, tabiatı, maddiyunculuğu zîr ü zeber ettiğinden; Nûr güneşinin sönmez ışıkları içinde o cadde-i kübrâ-yı hakîkate yürütmektir. [21] Evet elimizde Risâle-i Nûr denilen cadde-i kübrâ-yı istikamet ve

sevahil-i necata(kurtuluş sahiline) doğru yol açan bir sefine-i Nuh ve bütün nevbaharın lezaiz-i ezharı ve nefha-i rûh-u canfezası ve şifa-yı medarı var.[22] Evet, bahtiyar odur ve ona derler ki: Risâletü'n-Nûr'a intisap etmiş, bütün mü'minleri kendisine tam hakîkî kardeş bilip bu zulmetli asırda imân-ı tahkikî Nûruyla cadde-i kübrâ-yı Ahmediyeyi (a.s.m.) buluyor.[23] Bedüzzamân Hazretleri'nin hakîkat cadde-i kübrâsında açtığı çığırda bütün biz âlem-i İslâm beraberiz ve dönmeyeceğiz.[24] Şu anda kalbim şöyle inliyor, ben de ihtiyarsız yazıyorum: Hazret-i Üstâdın gösterdiği yol, aynen Kur'ân'ın cadde-i kübrâsıdır; ondan ayrılmayalım, hizmetten kaçmayalım, fütur getirmeyelim.[25]

Dipnotlar:

- [1] Emirdağ Lahikası-II, 2006, s.728
- [2] Emirdağ Lahikası-II, 2006, s.576
- [3] Kastamonu Lahikası, 2006, s.144
- [4] Mektubat,2006, s.516
- [5] Mesnevî-i Nuriye,2006, s.336
- [6] Mektubat,2006, s.762
- [7] Mektubat,2006, s.138
- [8] Mektubat,2006, s.138,39
- [9] Mektubat,2006, s.142
- [10] Mektubat,2006, s.762
- [11] Mektubat,2006, s.672
- [12] Mektubat,2006, s.735
- [13] Lem'alar,2006, s.396
- [14] Tarihçe-i Hayat,2006, s.51
- [15] Mektubat,2006, s.780
- [16] Emirdağ Lahikası-II (Gayr-ı Münteşir Mektuplardan)
- [17] Barla Lâhikası,2006, s.311
- [18] Nurun İlk Kapısı (Mehet Kaya'nın Takrizi)
- [19] Müdafaalar Nur Çeşmesi, s.137 (Diğer talebe müdafa 17.2.1953 Tarihli Araçlı Abdullah'ın savunmasından)
- [20] Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 2006, s.320
- [21] Emirdağ Lahikası-I (Gayr-ı Münteşir Mektuplardan)
- [22] Emirdağ Lahikası-I (Gayr-ı Münteşir Mektuplardan)
- [23] Sikke-i Tasdik-i Gaybi-Hulisi Beyin Mektubu
- [24] Emirdağ Lahikası-II (Gayr-ı Münteşir Mektuplardan)
- [25] Barla Lahikası, Hulisi Beyin Mektubu